

Obvykle ztrácím zájem přibližně v okamžiku, když se ozve:

SEDNOUT.

(V řeči učitelů rozkaz „Sednout“ znamená: „Začíná otupující nuda.“)

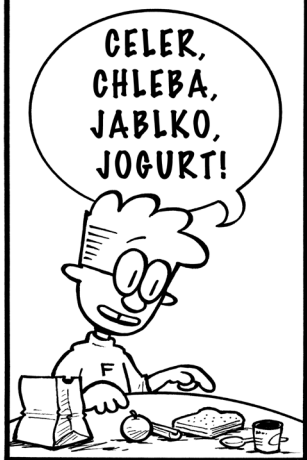

PLKY PLKY PLKY PLKY PLKY PLKY PLKY PLKY
PLKY PLKY PLKY PLKY PLKY PLKY PLKY PLKY
PLKY PLKY PLKY PLKY PLKY PLKY
PLKY A MIMOCHODEM ZÍTRA
BUDE PÍSEMKA PLKY PLKY PLKY
PLKY PLKY PLKY PLKY PLKY
PLKY PLKY PLKY PLKY PLKY PLKY
PLKY PLKY PLKY PLKY PLKY
PLKY PLKY PLKY PLKY PLKY

Tohle jsou chvílky, kdy si říkám, že by bylo dobré občas dávat pozor. Jako Francis.

Francis! Ten URČITĚ ví, jestli se dneska něco píše!

**ZAJÍMAVOST
O FRANCISOVI:**
*Vždycky jí svačinu
podle abecedy.*

S Francisem se to má totiž tak, že on ví skoro všechno. Neustále je zavrтанý v nějakých encyklopediích a opravdu se učí. Je to takovej chytrolín. Ale jsme bezva kámoši, takže mu tak můžu říkat. Známe se už od začátku školky. Hned první den začal během odpoledního klidu chrápat. Tak jsem ho vzal po hlavě krabicí od svačiny a od té doby na sebe nedáme dopustit.

Kouknu se, jestli už je vzhůru.

